RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 116.822 van 10 maart 2003
in de zaak A. 85.879/IX-1966.

In zake : Rudy DE MOOR,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. VAN der PERRE,
kantoor houdende te OUDENBURG,
Westkerkestraat 9

tegen :

De Post.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Rudy DE MOOR op 2 augustus1999 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de directeur Human Resources van De Post van 14 juni 1999 waarbij hij zijn rechten op bevordering en op bevordering tot een hogere wedde niet kan doen gelden met ingang van 4 december 1998, zijn normale activiteitswedde verminderd wordt met ingang van 4 december 1998 en waarbij hij wordt afgezet met ingang van 14 juni 1999;

Gelet op het arrest nr. 83.689 van 29 november 1999 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend op 12 januari 2000 door verzoeker;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de beschikking van 14 december 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 22 november 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 januari 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VAN der PERRE, die verschijnt voor verzoeker, en van juriste L. VANHOOREN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. Op 30 november 1998 biedt een personeelslid van een zakenkantoor een storting aan ten bedrage van, volgens het door haar klaargemaakte stortingsbulletin, 3.655.500 frank ten voordele van de bank Anhyp. Die bewerking wordt door verzoeker behandeld en volgens zijn verklaring stelt hij geen enkel

verschil vast tussen de door hem ontvangen som en het bedrag vermeld op het stortingsbulletin.

Enige tijd later stelt het personeelslid van het zakenkantoor bij het opmaken van haar kas vast dat zij zich heeft vergist bij het totaliseren van het bedrag van de storting en laat dit aan verzoeker nog diezelfde dag weten.

Op 1 december 1998 bespreekt zij die vergissing met de post-meester van Oudenburg en reikt zij telmachinebandjes aan om haar vergissing aan te tonen. Verzoeker alsmede twee collega's zijn bij dit gesprek aanwezig. Verzoeker geeft tijdens dit gesprek een bepaalde versie die hij nadien tijdens zijn ondervraging in het kader van het intern onderzoek ontkent.

In verzoekers papiermand wordt ook het bandje van zijn kasafrekening van 30 november 1998 gevonden waarop initieel een kasoverschot van 100.979 frank staat uitgerekend. Omdat in zijn eindafrekening slechts een verschil van 979 frank staat aangegeven, verklaart verzoeker hierover dat het om een mistelling gaat.

1.2. Verzoeker wordt op 3 december 1998 over de gebeurtenissen ondervraagd door de interne auditdienst van De Post. Op grond van de resultaten van die ondervraging wordt hij diezelfde dag preventief uit de dienst verwijderd. Op 7 december 1998 gaat de directeur Human Resources akkoord om verzoeker in het belang van de dienst met ingang van 4 december 1998 te schorsen. Hij beslist ook verzoekers bezoldiging te verminderen en hem zijn aanspraken op bevordering en op weddeverhoging te ontnemen. Verzoeker neemt op 9 december 1998 kennis van deze beslissing en tekent er onmiddellijk beroep tegen aan.

1.3. Inmiddels heeft op 8 december 1998 een gewestelijke auditor een verslag opgemaakt over het onderzoek dat hij over de genoemde feiten heeft ingesteld. Zijn besluit luidt als volgt :

"Het is vrijwel zeker dat Ann Dyzers van zakenkantoor Baelde zich op 30.11.98 vergiste bij de samenstelling van haar storting aan Anhyp. Een bundel van 100 biljetten van 2000 fr telde zij slechts voor 100.000 fr instede van 200.000 fr. Een typische misslag die trouwens ook in onze diensten geregeld oorzaak is van belangrijke kastekorten.
Bij de aanneming moet loketbeambte R. De Moor het verschil gemerkt hebben. Wellicht vandaar dat hij de biljetten van 10.000 fr tweemaal telde en luidens de verklaringen van Ann Dyzers zenuwachtig werd. Het telbandje dat het detail van de storting weergaf liet betrokkene verdwijnen.
Bij het opmaken van zijn kas was hij dermate zenuwachtig dat hij wellicht zichzelf niet meer betrouwde, wat een verklaring is voor het in eerste instantie vastgestelde verschil op het in de vuilnisemmer teruggevonden stukje telband. Een bewuste manipulatie van dit laatste telbandje mag evenwel evenmin uitgesloten worden.

R. De Moor heeft zich evenwel vergaloppeerd toen hij op 1.12.98 bij de confrontatie met de klant eerst volhield dat hij slechts voor 100.000 fr biljetten van 2000 fr ontvangen had en pas na het getuigenis van zijn collega moest vaststellen dat hij klem zat en pas dan verklaarde dat hij niet 350 maar slechts 340 biljetten van 10.000 fr ontvangen had.
Alles wijst er op dat R. De Moor het teveel ontvangen bedrag (100.000 fr) niet als kasoverschot in zijn kasboek signaleerde, doch dit bedrag voor eigen gebruik aanwendde. Wellicht ontvreemde hij de som van 100.000 fr in coupures van 10.000 fr.
Betrokkene ontkent dat hij 100.000 fr teveel ontving en dit bedrag verduisterde. Hij ontkent tevens dat hij zijn versie van de feiten op 1.12.98 wijzigde na een bezwarende verklaring van zijn collega. Deze wijziging van de feiten wordt evenwel door maar liefst drie collega's en de klant bevestigd. Dit is m.i. dan ook het meest doorslaggevend element in dit dossier.
Het centraal bestuur zal willen beslissen omtrent de schadeloosstelling van de klant evenals omtrent de te ondernemen juridische stappen.
In afwachting van het definitief strafvoorstel op te maken door de postmeester van Oostende 1 werd R. De Moor preventief geschorst in het belang van de dienst".

1.4. Op 11 januari 1999 wordt verzoeker door de postmeester gestraft met de afzetting om op 30 november 1998 vermoedelijk 100.000 frank verduisterd te hebben afkomstig van een storting van het zakenkantoor BAELDE, om in verband met het betwiste verschil met het zakenkantoor BAELDE diverse tegenstrijdige verklaringen te hebben afgelegd tegenover de klant, de postmeester van Oudenburg en zijn collega's en om op niet-reglementaire wijze te hebben gewerkt, waardoor het bandje van de loketrekenmachine werd weggeworpen.

Verzoeker verdedigt zich maar de postmeester behoudt op 25 januari 1999 de sanctie. Diezelfde dag tekent verzoeker er beroep tegen aan.

Op 14 januari 1999 wordt tegen verzoeker klacht neergelegd bij de procureur des Konings te Brugge.

1.5. Tijdens haar zitting van 3 maart 1999 behandelt de commissie van beroep verzoekers beroep tegen zowel de schorsing in het belang van de dienst als de afzetting. Zij brengt unaniem het advies uit dat verzoeker geen enkele straf kan worden opgelegd "gelet op het totaal ontbreken van formele bewijzen van verduistering door betrokkene, immers de aanklacht is slechts gebaseerd op vermoedens en op getuigenverklaringen die volkomen in tegenspraak zijn met de beweringen van de betrokken opsteller, en de klaagster heeft pas klacht ingediend nadat een grondige kascontrole al onmogelijk geworden was".

1.6. Nadat hij op 29 maart 1999 het advies heeft ontvangen van de gewestelijk directeur te Gent beslist de directeur Human Resources op 7 juni 1999 verzoeker af te zetten. Deze beslissing wordt geformaliseerd in het bestreden besluit van 14 juni 1999.

Die beslissing die aan verzoeker op 16 juni 1999 wordt betekend luidt als volgt :

> "Gelet op de bijzondere ernst van de volgende feiten, waaruit, in tegenstelling met hetgeen wordt gesteld in het advies van de Commissie van Beroep van De Post, onmiskenbaar blijkt dat postagent DE MOOR de som van 100.000 Bef heeft achtergehouden, verder rekening houdend met de omstandigheid dat dergelijke feiten de noodzakelijke vertrouwensrelatie tussen De Post en haar ambtenaar op onherstelbare wijze hebben verbroken, dat bovendien schade werd berokkend aan de goede naam van De Post, die immers bij uitstek in het gedrang wordt gebracht wanneer geldelijke belangen in het geding zijn, dat daarenboven geen enkel element voorhanden is dat toelaat rekening te houden met verzachtende omstandigheden in hoofde van Dhr. DE MOOR, verzachtende omstandigheden die overigens op geen enkel ogenblik door Dhr. DE MOOR werden bepleit, kan redelijkerwijze geen andere tuchtstraf worden opgelegd dan de afzetting op basis van art. 89 § 1, 5° van het Administratief Statuut van de

postambtenaren en art. 9 van D.I. 334 houdende de Richtlijn over de tuchtregeling, genomen in toepassing van Hoofdstuk XII van het Administratief Statuut van de postambtenaren.

Het betreft met name de volgende feiten :

1. De klant, Mevr. Dyzers bevestigt formeel dat zij een bedrag van 3.755.500 Bef aan Dhr. DE MOOR heeft afgegeven, waaronder 100 biljetten van 2.000 Bef;
2. Aan de hand van haar telbandje kan Mevr. Dyzers aantonen dat zij zich vergist had in de samenstelling van deze storting aan Anhyp, en meer bepaald in de briefjes van 2.000 Bef, in die zin dat zij op haar telmachine de 100 biljetten van 2.000 Bef slechts voor 100.000 Bef i.p.v. 200.000 Bef had ingegeven, waardoor op haar stortingsbiljet 3.655.000 Bef i.p.v. 3.755.500 Bef was genoteerd;
3. Mevr. A. Hommez, E/a onderpostontvanger, bevestigt formeel dat Dhr. DE MOOR oorspronkelijk verklaarde dat hij slechts 50 i.p.v. 100 biljetten van 2.000 Bef van Mevr. Dyzers had ontvangen en dat Dhr. DE MOOR zijn eerste versie van de feiten wijzigde toen zij, Mevr. Hommez, hem er attent op maakte dat hij deze 100 biljetten van 2.000 Bef in een subventieoverhandiging aan haar had verwerkt en dus bijgevolg wel degelijk 100 biljetten had ontvangen; pas vanaf dat moment stelde Dhr. DE MOOR dat het verschil niet gelegen was in de briefjes van 2.000 Bef, maar in deze van 10.000 Bef, waarvan hij er 340 i.p.v. 350 zou ontvangen hebben;
4. De verklaring van Mevr. Hommez wordt formeel bevestigd door Dhr. G. Declerck, postmeester en door Dhr. D.Beyen, E/a onderpostontvanger;
5. Dhr. DE MOOR heeft echter het teveel ontvangen bedrag (100.000 Bef) niet in zijn kasboek gesignaleerd;
6. Het bandje van de loketoptelmachine van Dhr. DE MOOR dat betrekking heeft op het afsluiten van de kas, geeft anderzijds een overschot aan van 100.979 Bef; gelet op het feit dat in zijn handschrift het bedrag '4780485' op dit bandje werd aangebracht, staat het vast dat dit bandje van de hand van Dhr. DE MOOR is; daarenboven verklaart Mevr. Dyzers formeel dat Dhr. DE MOOR wel degelijk de som van haar storting op de loketoptelmachine maakte;

Gelet op het voorgaande dient te worden gesteld dat er, in tegenstelling met hetgeen de Commissie van Beroep beweert, sprake is van meer dan louter vermoedens en tegenstrijdige verklaringen en dat er wel degelijk een materieel bewijs bestaat waaruit blijkt dat Dhr. DE MOOR het teveel ontvangen bedrag (100.000 Bef) heeft achtergehouden voor eigen gebruik".

1.7. Bij in kracht van gewijsde gegaan arrest van 23 oktober 2001 van het hof van beroep te Gent is de tenlastelegging in hoofde van verzoeker wegens verduistering als openbaar ambtenaar van een bedrag van 100.000 frank ten nadele van de verwerende partij niet ten genoege van recht bewezen verklaard en is verzoeker ontslaan van rechtsvervolging.

2. Over de gegrondheid van de vordering.

2.1. Overwegende dat verzoeker in een vierde middel de schending aanvoert van het evenredigheidsbeginsel; dat hij meent dat wanneer de zwaarste tuchtstraf wordt opgelegd er een vereiste van kennelijke proportionaliteit moet zijn tussen de tuchtfeiten en de tuchtstraf en bezwaarlijk redelijkerwijze de zwaarste straf kan worden opgelegd voor feiten die niet bewezen zijn;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat zij in haar motivering heeft aangetoond waarom de zwaarste tuchtstraf verantwoord was; dat zij er ook op wijst dat de Raad van State slechts een marginale toetsingsbevoegdheid heeft ten aanzien van de redelijkheid van de strafmaat zodat hij enkel een kennelijk in wanverhouding tot de feiten staande straf onwettig kan bevinden en dat voor het overige de tuchtoverheid op discretionaire wijze oordeelt over de verhouding tussen de tuchtfeiten en de tuchtstraf; dat ter zake volgens de verwerende partij het ernstig karakter van de feiten redelijkerwijze niet ondenkbaar maakt dat enige tuchtoverheid voor die feiten de zwaarste straf zou opleggen;

2.3. Overwegende dat verzoeker repliceert dat er geen enkele redelijke verhouding bestaat tussen de feiten en de afzetting en dat dit des te meer geldt wanneer de bestreden beslissing steunt op vermoedens die door diegene die door de beslissing getroffen wordt ten stelligste worden aangevochten;

2.4. Overwegende dat verzoeker in dit middel wijst op de onredelijkheid van de straf en dat hij ook benadrukt dat niet de zwaarste straf kan worden opgelegd voor feiten die niet bewezen zijn; dat het middel aldus begrepen twee onderdelen bevat; dat verzoeker hiermee in een van de onderdelen van het middel aanvoert dat de tuchtfeiten niet bewezen zijn; dat, aangezien hij wegens dezelfde feiten strafrechtelijk is vervolgd en voor diezelfde feiten definitief is vrijgesproken, het gezag van gewijsde verbonden aan het arrest van vrijspraak van het hof van beroep te Gent van 23 oktober 2001 met zich brengt dat de Raad van State thans

moet vaststellen dat de verwerende partij voor die feiten geen tuchtstraf kon opleggen; dat dit onderdeel van het middel bijgevolg gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de directeur Human Resources van De Post van 14 juni 1999 waarbij Rudy DE MOOR zijn rechten op bevordering en op bevordering tot een hogere wedde niet kan doen gelden met ingang van 4 december 1998, zijn normale activiteitswedde verminderd wordt met ingang van 4 december 1998 en waarbij hij wordt afgezet met ingang van 14 juni 1999.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op 347,06 euro, komen ten laste van De Post.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien maart 2000 en drie, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. VAN AELST. **J. DE BRABANDERE.**